

hetgeen de waarde van het boek, ook voor de gewone amateur, sterk doet stijgen. Wat onmiddellijk opvalt is de rijkdom aan Buprestiden van de Midden-Europese fauna, vergeleken bij de onze. Een groot gedeelte van het boek is dan ook aan deze familie gewijd. De nieuwste aanwinst voor onze fauna, *Agrilus subauratus* Gebl., is nog niet in HORION's boek verwerkt, omdat deze vondst (1 ex. in Z.-Limburg) nog niet is gepubliceerd. Nieuw is de conclusie (blz. 269), dat *Agrilus scaberrimus* Ratz. het ♀ van *A. laticornis* Illig. is en dus als soortnaam zal moeten verdwijnen.

Als „Anhang” is in het boek opgenomen een nieuwe bewerking van het genus *Cyphon* Payk., door de Zweedse specialist T. NYHOLM, verlucht met 7 zeer fraaie platen met detailfiguren. Deze bewerking, waarin enkele nieuwe soorten worden beschreven, maakt het noodzakelijk ook ons eigen *Cyphon*-materiaal aan een revisie te onderwerpen. Enkele der nieuwe soorten zullen, gezien de tot dusverre bekend geworden verspreiding, zeker ook in ons land voorkomen.

De schrijver is wegens zijn verdienstelijk werk voor de Coleopterologie op 11 Juli 1954 aan de Universiteit van Tübingen gepromoveerd tot Dr. h.c., een welverdiend eerbetoon! — P. J. BRAKMAN.

Korte mededelingen

Eikweek van *Orthosia miniosa* F. Een kweek met een zeer slecht resultaat is niet zelden nog leerzamer dan een goed geslaagde, omdat er vaak uit op te maken is, hoe het niet had gemoeten.

Ik ontving in mei 13 eieren, eigenlijk veel te weinig, want voordat je de goede methode te pakken hebt, ben je al een stel rupsen kwijt. Aanvankelijk werd in een lampegglas gekweekt. Het bezwaar van deze overigens voortreffelijke methode is evenwel, dat de wilg, die ik als voedselplant gebruikte, te vlug verdroogt, zodat je te vaak moet verversen. Dat is echter niet aan te bevelen, omdat de dieren enigszins ingesponnen leven. Toen er van de 13 nog 10 over waren, veranderde ik van tactiek en ging de rupsen nu op dezelfde manier kweken als ik dat een paar jaar geleden met *Selenia lunaria* Schiff. had gedaan: een glas geheel afgesloten met papier en daarna op zijn kop gezet. Het voer blijft veel langer vers en men behoeft de rupsen lang niet zo vaak te storen. Dit lijkt me voor deze *Orthosia* tot de laatste vervelling de juiste manier, helaas achteraf bekeken. Want ik zette de dieren al heel gauw op vochtig voer, in een jampot met een gaatje in de bodem. En dat was funest. De rupsen kruipen namelijk nooit naar boven, doch blijven het voer boven het gaatje afknagen, nog wel ingesponnen ook, zodat het daar te vochtig wordt en de boel beschimmelt. Daardoor had ik al gauw nog maar drie exemplaren over, waarvan ik er een bovendien per ongeluk doodde. Direct ging ik nu weer op de vorige methode over en dat ging goed. De twee overgeblevenen haalden de laatste vervelling, maar een ervan kwam daar niet doorheen, zodat tenslotte nog maar één enkele rups overbleef, die kort daarna de grond inkroop en een pop leverde.

G. S. A. VAN DER MEULEN, Van Breestraat 170, Amsterdam-Z1.

Vlindervangsten te Nieuwkoop, Zie *Ent. Ber.* 15 : 523, 1955, voor een eerste opgave. Ook in 1955 werd hier weer op licht gevangen, nl. op 30 mei en op 21 juli. Op beide dagen was *Diataraxia splendens* Hb. aanwezig, op 30.V een zeer vers exemplaar, op 21.VII twee afgevlagen dieren. Deze laatste datum leverde bovendien nog op: *Mythimna straminea* Tr., *Selenia bilunaria* Esper en *Earias clorana* L. *Eustrotia olivana* Schiff. was ook in 1955 weer zeer talrijk. Dit jaar was blijkbaar voor *olivana* een gunstig seizoen. Ik vond de soort ook te Bergen op Zoom, in de Wouwse Plantage (zeer algemeen) en te Heeze (een gaaf exemplaar op 27.VII).

J. A. W. LUCAS, Roodborststraat 40, Leiden.